SMERNICE

SMERNICA EVROPSKE CENTRALNE BANKE (EU) 2020/1690

z dne 25. septembra 2020

o spremembi Smernice (EU) 2015/510 o izvajanju okvira denarne politike Eurosistema

(ECB/2020/45)

SVET EVROPSKE CENTRALNE BANKE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti prve alinee člena 127(2) Pogodbe,

ob upoštevanju Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke ter zlasti prve alinee člena 3.1, členov 9.2, 12.1, 14.3 in 18.2 in prvega odstavka člena 20 Statuta,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Enotna denarna politika zahteva opredelitev orodij, instrumentov in postopkov, ki jih uporablja Eurosistem, da bi se ta politika izvajala na enoten način v vseh državah članicah, katerih valuta je euro.

(2) V Smernico Evropske centralne banke (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) ([1]) bi bilo treba vnesti potrebne tehnične in redakcijske spremembe v zvezi z nekaterimi vidiki operacij denarne politike.

(3) Da bi zmanjšali splošno kompleksnost okvira Eurosistema za zavarovanje, izpostavljenost Eurosistema tveganju in operativno breme pri ocenjevanju primernosti, se krite obveznice, ki niso zakonsko urejene krite obveznice (tj. pogodbeno urejene krite obveznice), ne bi smele več sprejeti v zavarovanje pri Eurosistemu. Zato bi bilo treba opredelitve in določbe v zvezi s kritimi obveznicami v okviru Eurosistema za zavarovanje spremeniti tako, da bodo primerne krite obveznice samo zakonsko urejene krite obveznice in *multi cédulas*.

(4) Zaradi upoštevanja Eurosistemovega dvostopenjskega sistema obrestovanja imetij presežnih rezerv, ki se v skladu s Sklepom Evropske centralne banke (EU) 2019/1743 (ECB/2019/31) ([2]) uporablja od 30. oktobra 2019, bi bilo treba določiti, kateri pravni okvir se uporablja za obrestovanje obveznih rezerv in imetij presežnih rezerv.

(5) Za dodatno zmanjšanje kompleksnosti okvira Eurosistema za zavarovanje in ob upoštevanju omejenega obsega uporabe tržnih dolžniških instrumentov, ki so jih izdale ali zanje jamčijo nefinančne družbe in za katere ni na voljo ustrezna bonitetna ocena, se ti instrumenti po prehodnem obdobju ne bi smeli več sprejeti v zavarovanje pri Eurosistemu.

(6) Da bi Eurosistem upošteval nedavne finančne inovacije na področju trajnostnega financiranja, namerava sprejeti nekatere tržne dolžniške instrumente s strukturami kuponov, ki so vezane na izdajateljevo izpolnjevanje vnaprej določenih ciljev na področju trajnostnosti.

(7) Pojasniti bi bilo treba, da je finančno premoženje s kuponi, vezanimi na interpolirane referenčne obrestne mere, primerno samo pod nekaterimi pogoji, in te pogoje bi bilo treba določiti.

(8) Da se vzpostavi skladen in pregleden pristop h kategorijam zavarovanega tržnega finančnega premoženja, ki je primerno kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema, se zavarovano tržno finančno premoženje, razen listinjenih vrednostnih papirjev in kritih obveznic, ne bi smelo več sprejeti v zavarovanje pri Eurosistemu.

([1]) Smernica Evropske centralne banke (EU) 2015/510 z dne 19. decembra 2014 o izvajanju okvira denarne politike Eurosistema (Smernica o splošni dokumentaciji) (ECB/2014/60) (UL L 91, 2.4.2015, str. 3).

([2]) Sklep Evropske centralne banke (EU) 2019/1743 z dne 15. oktobra 2019 o obrestovanju imetij presežnih rezerv in nekaterih vlog (ECB/2019/31) (UL L 267, 21.10.2019, str. 12).

(9) Zahteve glede podatkov na ravni posameznega posojila za listinjene vrednostne papirje, ki so primerni kot zavarovanje pri Eurosistemu, bi bilo treba prilagoditi za tiste listinjene vrednostne papirje, za katere se podatki na ravni posameznega posojila poročajo v skladu z Uredbo (EU) 2017/2402 Evropskega parlamenta in Sveta ([3]).

(10) Nekatere določbe v zvezi s primernostjo bančnih posojil kot zavarovanja pri Eurosistemu in poročanjem podatkov v zvezi z bančnimi posojili bi bilo treba spremeniti, da se izboljša razpoložljivost informacij o bančnih posojilih v okviru za zavarovanje, poveča jasnost pravil o primernosti bančnega posojila kot zavarovanja in pojasnijo postopki preverjanja tega finančnega premoženja.

(11) Zaradi večje preglednosti, skladnosti in pravne varnosti bi bilo treba pojasniti splošne kriterije sprejemljivosti zunanjih bonitetnih institucij v bonitetnem okviru Eurosistema.

(12) Pravila o uporabi nezavarovanih dolžniških instrumentov, ki jih izda nasprotna stranka ali subjekt, ki je z njo v tesni povezavi, bi bilo treba poenostaviti.

(13) Za večjo preglednost Eurosistemovega okvira za nasprotne stranke bi bilo treba pojasniti podrobnosti v zvezi z dolžino obdobja odloga za nasprotne stranke, ki ne izpolnjujejo minimalnih kapitalskih zahtev.

(14) Denarno kazen za kršitve v zvezi z uporabo primernega finančnega premoženja kot zavarovanja pri Eurosistemu bi bilo treba prilagoditi, da se spodbudi proaktivno poročanje nasprotnih strank o takih kršitvah.

(15) Zato je treba Smernico (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJO SMERNICO:

Člen 1

Spremembe

Smernica (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) se spremeni:

1. člen 2 se spremeni:

   (a) vstavi se naslednja točka 24a:

   „(24a) ‚krita obveznica, urejena z zakonodajo EGP' pomeni krito obveznico, ki je izdana v skladu z zahtevami iz člena 52(4) Direktive 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta (*);

   _____

   (*) Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjemih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L 302, 17.11.2009, str. 32).";

   (b) točka 48 se nadomesti z naslednjim:

   „(48) ‚jumbo' krita obveznica' pomeni krito obveznico, urejeno z zakonodajo EGP, z obsegom izdaje vsaj 1 milijardo EUR, za katero vsaj trije vzdrževalci trga redno nudijo nakupne in prodajne kotacije;";

   (c) vstavi se naslednja točka 49a:

   „(49a) ‚zakonsko urejena krita obveznica' pomeni krito obveznico, ki je krita obveznica, urejena z zakonodajo EGP, ali krita obveznica, urejena z zakonodajo države G10 zunaj EGP;";

([3]) Uredba (EU) 2017/2402 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o določitvi splošnega okvira za listinjenje in o vzpostavitvi posebnega okvira za enostavno, pregledno in standardizirano listinjenje ter o spremembah direktiv 2009/65/ES, 2009/138/ES in 2011/61/EU ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 648/2012 (UL L 347, 28.12.2017, str. 35).

(d) vstavi se naslednja točka 68a:

„(68a) ‚krita obveznica, urejena z zakonodajo države G10 zunaj EGP' pomeni krito obveznico, izdano v skladu z zahtevami nacionalnega zakonodajnega okvira za krite obveznice v državi G10 zunaj EGP;";

(e) točka 71 se črta;

(f) točka 88 se črta;

(g) vstavi se naslednja točka 88a:

„(88a) ‚cilj uspešnosti na področju trajnostnosti' (SPT) pomeni cilj, ki ga določi izdajatelj v javno dostopnem dokumentu o izdaji, s katerim se merijo količinsko opredeljene izboljšave izdajateljevega trajnostnostnega profila v vnaprej določenem obdobju glede na enega ali več okoljskih ciljev iz Uredbe (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta (*) in/ali enega ali več ciljev trajnostnega razvoja, ki jih je določila Organizacija združenih narodov v zvezi s podnebnimi spremembami ali degradacijo okolja (**);

_____

(*) Uredba (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2020 o vzpostavitvi okvira za spodbujanje trajnostnih naložb ter spremembi Uredbe (EU) 2019/2088 (UL L 198, 22.6.2020, str. 13).

(**) V agendi za trajnostni razvoj do leta 2030, ki jo je sprejela Generalna skupščina Združenih narodov 25. septembra 2015.";

(h) točka 94 se črta;

2. člen 54 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Rezervna imetja, ki izpolnjujejo zahteve glede obveznih rezerv v skladu z Uredbo (ES) št. 2531/98 in Uredbo (ES) št. 1745/2003 (ECB/2003/9), se obrestujejo v skladu z Uredbo (ES) št. 1745/2003 (ECB/2003/9).";

(b) doda se naslednji odstavek 3:

„3. Rezervna imetja, ki presegajo obvezne rezerve iz odstavka 2, se obrestujejo v skladu s Sklepom Evropske centralne banke (EU) 2019/1743 (ECB/2019/31) (*).

_____

(*) Sklep Evropske centralne banke (EU) 2019/1743 z dne 15. oktobra 2019 o obrestovanju imetij presežnih rezerv in nekaterih vlog (ECB/2019/31) (UL L 267, 21.10.2019, str. 12).";

3. v členu 61(1) se doda naslednji stavek:

„Tako finančno premoženje je primerno samo do datuma, ko bo začel delovati Eurosistemov sistem za upravljanje zavarovanja (‚datum začetka delovanja').";

4. člen 63(1) se spremeni:

(a) uvodno besedilo se nadomesti z naslednjim:

„Dolžniški instrumenti so primerni, če imajo do zapadlosti eno od naslednjih struktur kuponov:";

(b) v točki (b) se točka (i) nadomesti z naslednjim:

„(i) referenčna mera je v posameznem trenutku samo eno od naslednjega:

— obrestna mera na eurskem denarnem trgu, npr. eurska kratkoročna obrestna mera (€STR) (vključno s konformno ali povprečno dnevno obrestno mero €STR), EURIBOR, LIBOR ali podoben indeks; za prvi in/ali zadnji kupon je lahko referenčna mera linearna interpolacija med dvema ročnostma iste obrestne mere na eurskem denarnem trgu, npr. linearna interpolacija med dvema ročnostma obrestne mere EURIBOR,

— stopnja za zamenjave s konstantno zapadlostjo, npr. CMS, EIISDA, EUSA,

— donosnost državne obveznice iz euroobmočja ali indeksa več državnih obveznic iz euroobmočja z zapadlostjo enega leta ali manj,

— indeks inflacije v euroobmočju;";

(c) doda se naslednja točka (c):

„(c) večstopenjski ali variabilni kuponi, pri katerih so stopnje vezane na cilje uspešnosti na področju trajnostnosti, pod pogojem, da izdajateljevo skladnost s cilji uspešnosti na področju trajnostnosti preveri neodvisna tretja oseba v skladu s pogoji dolžniškega instrumenta.“;

5. vstavi se naslednji člen 64a:

„Člen 64a

Tržno finančno premoženje razen listinjenih vrednostnih papirjev in kritih obveznic

1. Tržno finančno premoženje, razen listinjenih vrednostnih papirjev, zakonsko urejenih kritih obveznic in *multi cédulas*, je primerno, če so nezavarovane obveznosti tako izdajatelja kot garanta. Pri tržnem finančnem premoženju z več kot enim izdajateljem ali več kot enim garantom se zahteva iz tega odstavka uporablja za vsakega izdajatelja in vsakega garanta.

2. Tržno finančno premoženje, ki je zavarovano in je bilo primerno pred 1. januarjem 2021, ne izpolnjuje pa kriterijev primernosti iz tega člena, ostane primerno do 1. januarja 2026, če izpolnjuje vse druge kriterije primernosti za tržno finančno premoženje. Z odstopanjem od prvega stavka tega odstavka krite obveznice, ki niso niti zakonsko urejene krite obveznice niti *multi cédulas*, postanejo neprimerne od 1. januarja 2021.“;

6. člen 78 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Celoviti in standardizirani podatki na ravni posameznega posojila o skladu finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok in s katerim so zavarovani listinjeni vrednostni papirji, so dostopni v skladu s postopki, določenimi v Prilogi VIII.“;

(b) odstavek 2 se črta;

7. člen 80 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 80

Kriteriji primernosti za krite obveznice, zavarovane z listinjenimi vrednostnimi papirji

1. Brez poseganja v primernost zakonsko urejenih kritih obveznic v skladu s členom 64a so krite obveznice, urejene z zakonodajo EGP in zavarovane z listinjenimi vrednostnimi papirji, primerne, če njihov kritni sklad (za namene odstavkov 1 do 4: kritni sklad) vsebuje samo listinjene vrednostne papirje, ki izpolnjujejo vse naslednje.

(a) Finančno premoženje, ki ustvarja denarni tok in s katerim so zavarovani listinjeni vrednostni papirji, izpolnjuje kriterije, določene v členu 129(1)(d) do (f) Uredbe (EU) št. 575/2013.

(b) Finančno premoženje, ki ustvarja denarni tok, je ustvaril subjekt, ki je tesno povezan z izdajateljem, kakor je opisano v členu 138.

(c) Uporabljajo se kot tehnično orodje, s katerim se hipoteke ali posojila z jamstvom, namenjena za nakup nepremičnin, prenesejo od originatorja v kritni sklad.

2. Ob upoštevanju odstavka 4 NCB z uporabo naslednjih ukrepov preverijo, da kritni sklad ne vsebuje listinjenih vrednostnih papirjev, ki niso v skladu z odstavkom 1.

(a) NCB četrtletno zahtevajo samopotrditev in zavezo izdajatelja, s čimer potrdi, da kritni sklad ne vsebuje listinjenih vrednostnih papirjev, ki niso v skladu z odstavkom 1. V zahtevi NCB navede, da mora samopotrditev podpisati izdajateljev glavni izvršni direktor, finančni direktor ali vodilni uslužbenec na podobno visokem položaju oziroma pooblaščeni podpisnik v njegovem imenu.

(b) NCB letno zahtevajo od izdajatelja, da predloži naknadno potrditev zunanjih revizorjev ali oseb, ki spremljajo kritni sklad, s čimer potrdijo, da kritni sklad v obdobju spremljanja ne vsebuje listinjenih vrednostnih papirjev, ki niso v skladu z odstavkom 1.

3. Če izdajatelj ne izpolni konkretne zahteve ali če Eurosistem meni, da je vsebina potrditve nepravilna ali nezadovoljiva v tolikšni meri, da ni mogoče preveriti, ali kritni sklad izpolnjuje kriterije iz odstavka 1, se lahko Eurosistem odloči, da kritih obveznic, urejenih z zakonodajo EGP, ne sprejme kot primerno zavarovanje ali jim začasno odvzame primernost.

4. Če veljavna zakonodaja ali prospekt izključuje možnost vključitve listinjenih vrednostnih papirjev, ki niso v skladu z odstavkom 1, med finančno premoženje v kritnem skladu, se preverjanje po odstavku 2 ne zahteva.

5. Za namene odstavka 1(b) se tesne povezave določijo v času prenosa nadrejenih enot listinjenih vrednostnih papirjev v kritni sklad krite obveznice, urejene z zakonodajo EGP.

6. Kritni sklad kritih obveznic, urejenih z zakonodajo države G10 zunaj EGP, ne vsebuje listinjenih vrednostnih papirjev.“;

8. člen 87 se spremeni:

(a) v odstavku 2 se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) Če so izdajatelji ali garanti ‚subjekti javnega sektorja‘, kakor so opredeljeni v točki 75 člena 2, in niso navedeni v točkah (a) in (b), se implicitna bonitetna ocena ne izpelje in se dolžniški instrumenti, ki jih izdajo ali zanje jamčijo ti subjekti, obravnavajo enako kot dolžniški instrumenti, ki jih izdajo ali zanje jamčijo subjekti zasebnega sektorja, torej kot da nimajo ustrezne bonitetne ocene.“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Ob upoštevanju določb člena 61(1) velja, da če dolžniške instrumente izdajo ali zanje jamčijo nefinančne družbe, ustanovljene v državi članici, katere valuta je euro, Eurosistem določi bonitetno oceno na podlagi pravil o bonitetni oceni, ki se uporabljajo za bonitetno oceno bančnih posojil v poglavju 2 naslova III.“;

(c) v tabeli 9 se besedilo „obravnavajo se kot izdajatelji ali dolžniki zasebnega sektorja“ nadomesti z besedilom „obravnavajo se kot izdajatelji ali dolžniki zasebnega sektorja, torej njihovo tržno finančno premoženje ni primerno“;

9. člen 90 se spremeni:

(a) uvodno besedilo se nadomesti z naslednjim:

„Bančna posojila so primerna, če od takrat, ko se mobilizirajo, do dokončnega odplačila obveznosti ali demobilizacije izpolnjujejo naslednje zahteve:“;

(b) točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) imajo fiksen, brezpogojen znesek glavnice in“;

(c) v točki (b) se besedilo „imajo obrestno mero, ki je do dokončnega odplačila obveznosti ena od naslednjih:“ nadomesti z besedilom „imajo obrestno mero, ki je ena od naslednjih:“;

(d) v točki (b)(iii) se alinea „– obrestna mera na eurskem denarnem trgu, npr. Euribor, LIBOR ali podoben indeks,“ nadomesti z naslednjim:

„— obrestna mera na eurskem denarnem trgu, npr. €STR (vključno s konformno ali povprečno dnevno obrestno mero €STR), EURIBOR, LIBOR ali podoben indeks,“;

10. člen 100 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 100

Preveritev postopkov in sistemov, ki se uporabljajo za predložitev bančnih posojil

NCB oziroma nadzorniki ali zunanji revizorji opravijo preveritev ustreznosti postopkov in sistemov, ki jih nasprotna stranka uporablja za predložitev informacij o bančnih posojilih Eurosistemu, preden nasprotna stranka prvič mobilizira bančna posojila. Preveritev postopkov in sistemov se nato opravi najmanj enkrat na vsakih pet let. V primeru znatnih sprememb teh postopkov ali sistemov se lahko opravi nova preveritev.“;

11. v členu 101 se za točko (a) vstavi naslednja nova točka (aa):

„(aa) NCB od nasprotnih strank zahtevajo, da v zvezi z bančnimi posojili, ki se mobilizirajo kot zavarovanje od maja 2021, kjer to pride v poštev, predložijo ustrezne identifikacijske oznake iz zbirke analitičnih podatkov o kreditih (AnaCredit) (tj. identifikacijsko oznako opazovane enote, identifikacijsko oznako pogodbe in identifikacijsko oznako instrumenta), kakor se predložijo na podlagi zahtev za statistično poročanje v skladu z Uredbo Evropske centralne banke (EU) 2016/867 (ECB/2016/13) (*);

(*) Uredba Evropske centralne banke (EU) 2016/867 z dne 18. maja 2016 o zbiranju podrobnih podatkov o kreditih in kreditnem tveganju (ECB/2016/13) (UL L 144, 1.6.2016, str. 44).“;

12. v členu 102 se drugi stavek nadomesti z naslednjim:

„Nasprotna stranka in/ali prevzemnik, kjer je to potrebno, morata izpolniti vse potrebne pravne formalnosti, s katerimi se zagotovita veljavnost pogodbe in mobilizacija bančnega posojila kot zavarovanje.“;

13. v členu 120 se odstavka 2 in 2a nadomestita z naslednjim:

„2. Eurosistem si po postopku na podlagi vloge iz Priloge IXc pridržuje pravico, da odloči, ali bo na podlagi vloge bonitetne agencije začel postopek ugotavljanja sprejemljivosti za bonitetni okvir Eurosistema. Eurosistem pri odločanju med drugim upošteva, ali bonitetna agencija zagotavlja ustrezno pokritost za učinkovito izvajanje bonitetnega okvira Eurosistema v skladu z zahtevami iz Priloge IXa.

2a. Potem ko Eurosistem začne postopek ugotavljanja sprejemljivosti za bonitetni okvir Eurosistema, prouči vse dodatne informacije, ki jih šteje za pomembne za zagotovitev učinkovitega izvajanja bonitetnega okvira Eurosistema, vključno z zmožnostjo zunanje bonitetne institucije, da (i) izpolni kriterije in pravila postopka spremljanja zanesljivosti znotraj bonitetnega okvira Eurosistema v skladu z zahtevami iz Priloge IX in posebne kriterije iz Priloge IXb (če pridejo v poštev) ter (ii) izpolni kriterije sprejemljivosti iz Priloge IXc. Eurosistem si pridržuje pravico, da odloči, ali bo zunanjo bonitetno institucijo sprejel za namene bonitetnega okvira Eurosistema, na podlagi prejetih informacij in lastnega skrbnega pregleda.“;

14. člen 138 se spremeni:

(a) v odstavku 3 se točke (a), (b) in (c) nadomestijo z naslednjim:

„(a) tesne povezave, kakor so opredeljene v odstavku 2, ki se vzpostavijo zaradi obstoja subjekta javnega sektorja iz EGP, ki je upravičen do odmerjanja davkov ter je (i) subjekt, ki ima neposredno ali posredno prek enega ali več podjetij v lasti najmanj 20 % kapitala nasprotne stranke, ali (ii) tretja oseba, ki ima neposredno ali posredno prek enega ali več podjetij v lasti najmanj 20 % kapitala nasprotne stranke in najmanj 20 % kapitala drugega subjekta, če med nasprotno stranko in drugim subjektom ni drugih tesnih povezav, razen tesnih povezav zaradi enega ali več subjektov javnega sektorja iz EGP, ki so upravičeni do odmerjanja davkov;

(b) krite obveznice, urejene z zakonodajo EGP, ki:

(i) izpolnjujejo zahteve, določene v členu 129(1) do (3) in (6) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(ii) v kritnem skladu ne vsebujejo nezavarovanih dolžniških instrumentov, ki jih je izdala nasprotna stranka ali drug subjekt, ki je z njo v tesni povezavi, kakor je opredeljena v odstavku 2, in za katere v celoti jamči en ali več subjektov javnega sektorja iz EGP, upravičenih do odmerjanja davkov; ter

(iii) imajo bonitetno oceno zunanje bonitetne institucije za izdajo, kakor je opredeljena v točki (a) člena 83, ki izpolnjuje zahteve iz Priloge IXb;

(c) netržne hipotekarne dolžniške instrumente in netržne dolžniške instrumente, zavarovane s primernimi bančnimi posojili;“;

(b) doda se naslednji odstavek 4:

„4. Če je treba preveriti skladnost z odstavkom 3(b)(ii), to je pri kritih obveznicah, urejenih z zakonodajo EGP, kadar veljavna zakonodaja ali prospekt ne izključuje možnosti vključitve dolžniških instrumentov, navedenih v odstavku 3(b)(ii), med finančno premoženje v kritnem skladu in kadar je nasprotna stranka ali subjekt, ki je z njo v tesni povezavi, izdal take dolžniške instrumente, lahko NCB sprejmejo vse naslednje ukrepe ali nekatere od njih, da opravijo občasne preglede skladnosti z odstavkom 3(b)(ii).

(a) NCB lahko pridobijo redna nadzorna poročila, ki omogočajo pregled finančnega premoženja v kritnem skladu kritih obveznic, urejenih z zakonodajo EGP.

(b) Če nadzorna poročila ne zagotovijo zadostnih informacij za namene preverjanja, lahko NCB od nasprotne stranke, ki mobilizira krito obveznico, urejeno z zakonodajo EGP, pridobijo samopotrditev in zavezo, s čimer nasprotna stranka potrdi, da kritni sklad kritih obveznic, urejenih z zakonodajo EGP, ne vsebuje – kar bi pomenilo kršitev odstavka 3(b)(ii) – nezavarovanih bančnih obveznic, ki jih je izdala ta nasprotna stranka ali drug subjekt, ki je z njo v tesni povezavi, in za katere v celoti jamči en ali več subjektov javnega sektorja iz EGP, upravičenih do odmerjanja davkov. Samopotrditev nasprotne stranke mora podpisati njen glavni izvršni direktor, finančni direktor ali vodilni uslužbenec na podobno visokem položaju oziroma pooblaščeni podpisnik v njegovem imenu.

(c) NCB lahko od nasprotne stranke, ki mobilizira krito obveznico, urejeno z zakonodajo EGP, letno pridobijo naknadno potrditev zunanjih revizorjev ali oseb, ki spremljajo kritni sklad, da kritni sklad kritih obveznic, urejenih z zakonodajo EGP, ne vsebuje – kar bi pomenilo kršitev odstavka 3(b)(ii) – nezavarovanih bančnih obveznic, ki jih je izdala ta nasprotna stranka ali subjekt, ki je z njo v tesni povezavi, in za katere v celoti jamči en ali več subjektov javnega sektorja iz EGP, upravičenih do odmerjanja davkov.

(d) Če nasprotna stranka na podlagi zahteve NCB ne zagotovi samopotrditve ali potrditve iz točk (b) in (c), ta nasprotna stranka krite obveznice, urejene z zakonodajo EGP, ne sme mobilizirati kot zavarovanje.“;

15. člen 139 se spremeni:

(a) odstavek 1 se črta;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. V izjemnih primerih se lahko Svet ECB odloči, da odobri začasna odstopanja od člena 138(1) in nasprotni stranki dovoli uporabo nezavarovanih dolžniških instrumentov, ki jih izda ta nasprotna stranka ali drug subjekt, ki je z njo v tesni povezavi, in za katere v celoti jamči en ali več subjektov javnega sektorja iz EGP, upravičenih do odmerjanja davkov, za največ tri leta. K prošnji za odobritev odstopanja mora nasprotna stranka priložiti svoj načrt financiranja, v katerem je opisan način, kako bo v treh letih po odobritvi odstopanja postopno opustila mobilizacijo zadevnega finančnega premoženja. To odstopanje se odobri samo, kadar narava jamstva, ki ga zagotavlja ena ali več enot centralne ali regionalne ravni države, lokalnih oblasti ali drugih subjektov javnega sektorja iz EGP, upravičenih do odmerjanja davkov, ustreza zahtevam za jamstva, določenim v členu 114.“;

(c) odstavka 3 in 4 se črtata;

16. v členu 148 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Nasprotne stranke lahko mobilizirajo primerno finančno premoženje, razen vezanih depozitov, za čezmejno uporabo v skladu z naslednjim:

(a) tržno finančno premoženje se mobilizira prek: (i) primernih povezav; (ii) veljavnih postopkov CCBM; (iii) primernih povezav v kombinaciji s postopki CCBM;

(b) netržni dolžniški instrumenti, zavarovani s primernimi bančnimi posojili, in hipotekarni dolžniški instrumenti se mobilizirajo v skladu z veljavnimi postopki CCBM; in

(c) bančna posojila se mobilizirajo (i) prek veljavnih postopkov CCBM ali (ii) v skladu z domačimi postopki, kakor je določeno v ustrezni nacionalni dokumentaciji domače NCB.“;

17. člen 155 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 155

Denarne kazni za neupoštevanje določenih operativnih pravil

1. Če nasprotna stranka ne izpolnjuje obveznosti iz člena 154(1), Eurosistem naloži denarno kazen za vsak primer neizpolnjevanja obveznosti. Denarna kazen, ki se uporabi, se izračuna v skladu s Prilogo VII.

2. Če nasprotna stranka odpravi neizpolnjevanje obveznosti iz člena 154(1)(c) in o tem obvesti NCB, preden NCB, ECB ali zunanji revizor o neizpolnjevanju obvesti nasprotno stranko (samoprijava kršitve), se denarna kazen, ki se uporabi, kakor se izračuna v skladu s Prilogo VII, zniža za 50 %. Denarna kazen se zniža tudi takrat, kadar nasprotna stranka obvesti NCB o kršitvi, ki je ECB in NCB nista odkrili in se nanaša na demobilizirano finančno premoženje. Znižanje denarne kazni se ne uporablja za finančno premoženje, ki je predmet postopka preverjanja, s katerim je nasprotna stranka seznanjena, ker jo je o tem obvestila NCB, ECB ali zunanji revizor.“;

18. *(ne zadeva slovenskega jezika)*;

19. člen 158 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Nasprotnim strankam, ki so pod nadzorom, kakor je navedeno v členu 55(b)(i), vendar ne izpolnjujejo kapitalskih zahtev, določenih v Uredbi (EU) št. 575/2013, na posamični in/ali konsolidirani podlagi v skladu z nadzorniškimi zahtevami, in nasprotnim strankam, ki so pod nadzorom, ki je po standardu primerljiv, kakor je navedeno v členu 55(b)(iii), vendar ne izpolnjujejo zahtev, primerljivih kapitalskim zahtevam, določenim v Uredbi (EU) št. 575/2013, na posamični in/ali konsolidirani podlagi, se samodejno omeji dostop do operacij denarne politike Eurosistema iz razlogov skrbnega in varnega poslovanja. Omejitev mora ustrezati stopnji dostopa do operacij denarne politike Eurosistema v času, ko je Eurosistem o takem neizpolnjevanju kapitalskih zahtev uradno obveščen. Ta omejitev ne posega v nadaljnje diskrecijske ukrepe, ki jih lahko sprejme Eurosistem. Če se najpozneje v 20 tednih od referenčnega datuma zbiranja podatkov, pri katerem je bilo ugotovljeno neizpolnjevanje kapitalskih zahtev, s primernimi in pravočasnimi ukrepi za dokapitalizacijo znova ne vzpostavi izpolnjevanje teh kapitalskih zahtev, se nasprotnim strankam samodejno začasno onemogoči dostop do operacij denarne politike Eurosistema iz razlogov skrbnega in varnega poslovanja.“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Eurosistem lahko iz razlogov skrbnega in varnega poslovanja v okviru ocene finančne trdnosti nasprotne stranke na podlagi člena 55(c) in brez poseganja v druge diskrecijske ukrepe omeji dostop do operacij denarne politike Eurosistema naslednjim nasprotnim strankam:

(a) nasprotnim strankam, za katere informacije o kapitalskih količnikih v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 niso popolne ali niso dane na voljo zadevni NCB in ECB pravočasno in najpozneje v 14 tednih po zaključku upoštevnega četrtletja;

(b) nasprotnim strankam, ki niso zavezane poročati kapitalskih količnikov v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013, vendar informacije po primerljivem standardu iz člena 55(b)(iii) niso popolne ali niso dane na voljo zadevni NCB in ECB pravočasno in najpozneje v 14 tednih po zaključku upoštevnega četrtletja.

Dostop se znova vzpostavi, ko se zadevni NCB dajo na voljo ustrezne informacije in se presodi, da nasprotna stranka izpolnjuje kriterij finančne trdnosti v skladu s členom 55(c). Če se ustrezne informacije ne dajo na voljo najpozneje v 20 tednih po koncu upoštevnega četrtletja, se dostop nasprotne stranke do operacij denarne politike Eurosistema samodejno začasno onemogoči iz razlogov skrbnega in varnega poslovanja.“;

20. v členu 159 se v odstavku 4 točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) finančno premoženje, ki ga izdajo, soizdajo ali servisirajo ali zanj jamčijo nasprotne stranke ali subjekti, ki so z nasprotnimi strankami v tesni povezavi, ki jim je Eurosistem začasno ali trajno onemogočil ali omejil dostop do operacij denarne politike Eurosistema.“;

21. priloge I, VIII, IXa in XII se spremenijo v skladu s Prilogo I k tej smernici;

22. besedilo iz Priloge II k tej smernici se doda kot nova Priloga IXc.

Člen 2

Začetek učinkovanja in izvedba

1. Ta smernica začne učinkovati na dan, ko so o njej uradno obveščene nacionalne centralne banke držav članic, katerih valuta je euro.

2. Nacionalne centralne banke držav članic, katerih valuta je euro, sprejmejo ukrepe, ki so potrebni za uskladitev s to smernico, in jih uporabljajo od 1. januarja 2021. O besedilih in sredstvih, ki se nanašajo na te ukrepe, obvestijo Evropsko centralno banko najpozneje do 6. novembra 2020.

Člen 3

Naslovniki

Ta smernica je naslovljena na vse centralne banke Eurosistema.

V Frankfurtu na Majni, 25. septembra 2020

Predsednica ECB
Za Svet ECB
Christine LAGARDE

PRILOGA I

Priloge I, VIII, IXa in XII k Smernici (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) se spremenijo:

1. v Prilogi I se v odstavku 5 drugi stavek nadomesti z naslednjim:

   „Te institucije med drugim vključujejo institucije, za katere veljajo ukrepi reorganizacije, ter institucije, za katere velja zamrznitev sredstev in/ali drugi ukrepi za omejitev uporabe njihovih sredstev, ki jih je naložila Unija v skladu s členom 75 Pogodbe ali država članica, ali odločitev Eurosistema o začasni ali trajni izključitvi dostopa do operacij odprtega trga ali odprtih ponudb Eurosistema.“;

2. Priloga VIII se spremeni:

   (a) v oddelku II se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

   „2. Listinjeni vrednostni papirji, pri katerih se uporablja obrazec ECB za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila, morajo dosegati obvezno minimalno raven skladnosti z oceno podatkov A1, ki se oceni glede na razpoložljivost informacij, zlasti v podatkovnih poljih obrazca za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila, izračunanih v skladu z metodologijo iz oddelka III te priloge. Ne glede na zahtevane vrednosti ocene, ki so za podatke na ravni posameznega posojila določene v oddelku III, lahko Eurosistem sprejme v zavarovanje listinjene vrednostne papirje, pri katerih se uporabljajo obrazci ECB za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila in ki imajo oceno, nižjo od zahtevane vrednosti ocene (A1), po presoji vsakega posameznega primera posebej in le pod pogojem, da prejme ustrezna pojasnila, zakaj zahtevana ocena ni bila dosežena. Za vsako ustrezno pojasnilo Eurosistem določi največjo stopnjo tolerance in obdobje tolerance, kakor je podrobneje navedeno na spletni strani ECB. Obdobje tolerance pomeni obdobje, v katerem se mora kakovost podatkov za listinjene vrednostne papirje izboljšati.“;

   (b) v oddelku II se v odstavku 3 besedilo „obrazci za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila“ nadomesti z besedilom „obrazci ECB za poročanje podatkov na ravni posameznega posojila“;

   (c) v oddelku III se naslov nadomesti z naslednjim:

   „METODOLOGIJA ECB ZA OCENE PODATKOV“;

   (d) v oddelku IV se naslov nadomesti z naslednjim:

   „IMENOVANJE REPOZITORIJEV PODATKOV NA RAVNI POSAMEZNEGA POSOJILA S STRANI EUROSISTEMA“;

   (e) v oddelku IV(I) se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

   „1. Da bi Eurosistem imenoval podatkovna skladišča na ravni posameznega posojila, morajo ta izpolniti upoštevne zahteve Eurosistema, ki vključujejo prost dostop, nediskriminacijo, obseg zajetja podatkov, ustrezno strukturo upravljanja in preglednost.“;

3. v Prilogi IXa se v oddelku 2 odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

   „1. Pokritost se izračuna na podlagi bonitetnih ocen, ki jih izda ali odobri bonitetna agencija v skladu z Uredbo (ES) št. 1060/2009 ter ki izpolnjujejo vse druge zahteve za namene bonitetnega okvira Eurosistema. Pri pretekli pokritosti se upoštevajo samo zahteve glede primernosti zavarovanja pri Eurosistemu, ki so veljale v ustreznem času, in samo bonitetne ocene, ki so bile v ustreznem času izdane ali odobrene v skladu z Uredbo (ES) št. 1060/2009.“;

4. v Prilogi XII se pojem „‚jumbo‘ krite obveznice, skladne s KNPVP“ nadomesti s pojmom „‚jumbo‘ krite obveznice“.

PRILOGA II

Doda se naslednja nova Priloga IXc:

„PRILOGA IXc

KRITERIJI SPREJEMLJIVOSTI ZUNANJIH BONITETNIH INSTITUCIJ IN POSTOPEK NA PODLAGI VLOGE

Ta priloga podrobneje določa kriterije sprejemljivosti zunanjih bonitetnih institucij in postopek, po katerem se obravnava vloga bonitetne agencije za sprejetje med zunanje bonitetne institucije v skladu z bonitetnim okvirom Eurosistema, kakor je določeno v členu 120 te smernice.

I. POSTOPEK NA PODLAGI VLOGE ZA SPREJETJE MED ZUNANJE BONITETNE INSTITUCIJE V SKLADU Z BONITETNIM OKVIROM EUROSISTEMA

1. Vlogo bonitetne agencije za sprejetje med zunanje bonitetne institucije v skladu z bonitetnim okvirom Eurosistema je treba predložiti direktoratu Upravljanje tveganj ECB (DRMSecretariat@ecb.europa.eu). Vloga mora vsebovati ustrezno utemeljitev in podporno dokumentacijo, kakor je določeno v oddelku II, ki dokazuje, da vložnik izpolnjuje zahteve za zunanje bonitetne institucije, določene v tej smernici. Vlogo, utemeljitev in podporno dokumentacijo je treba predložiti pisno v angleščini z uporabo veljavnih obrazcev in v elektronski obliki.

2. Bonitetna agencija mora v prvi fazi postopka na podlagi vloge dokazati izpolnjevanje ustreznih zahtev glede pokritosti, ki so določene v členu 120 te smernice, Prilogi IXa k tej smernici in tej prilogi, če je Eurosistem vlogo bonitetne agencije za sprejetje v bonitetni okvir Eurosistema pred tem že zavrnil, pa tudi, kako je odpravila predhodno neizpolnjevanje. V nadaljevanju so navedena posamezna dejanja v tej prvi fazi.

   (a) Bonitetna agencija mora ECB predložiti dokumentacijo in informacije, ki so določene v oddelku II.1. Bonitetna agencija lahko predloži tudi druge informacije, ki so po njenem mnenju pomembne za dokazovanje izpolnjevanja ustreznih zahtev glede pokritosti in, če je ustrezno, kako je bonitetna agencija odpravila predhodno neizpolnjevanje.

   (b) ECB oceni popolnost dokumentacije in informacij, predloženih v skladu z oddelkom II.1. Če informacije niso popolne, ECB od bonitetne agencije zahteva, naj predloži dodatne informacije.

   (c) ECB lahko v skladu z oddelkom II.2 zahteva kakršne koli dodatne informacije, ki so potrebne za to, da lahko začne ocenjevati, ali bonitetna agencija izpolnjuje ustrezne zahteve glede pokritosti in, če je ustrezno, kako je bonitetna agencija odpravila predhodno neizpolnjevanje.

   (d) ECB po tem, ko je ocenila, da je vloga popolna, ter zahtevala in prejela morebitne dodatne informacije, o tem uradno obvesti bonitetno agencijo.

   (e) ECB to, ali bonitetna agencija izpolnjuje ustrezne zahteve glede pokritosti, ki so določene v členu 120 te smernice, Prilogi IXa k tej smernici in tej prilogi, oceni na podlagi informacij, predloženih v skladu z oddelkom II.1 in 2, in sicer s kvantitativnega in kvalitativnega vidika koncepta pokritosti, kakor je podrobneje določeno v oddelku III.2.

   (f) ECB lahko v okviru ocenjevanja, ali bonitetna agencija izpolnjuje ustrezne zahteve glede pokritosti, od bonitetne agencije zahteva, naj omogoči dostop do bonitetnih poročil zaradi ponazoritve, ali bonitetne ocene izpolnjujejo zahteve bonitetnega okvira Eurosistema.

   (g) ECB lahko kadar koli med ocenjevanjem izpolnjevanja ustreznih zahtev glede pokritosti zahteva dodatna pojasnila ali informacije od bonitetne agencije in, če je ustrezno, kako je bonitetna agencija odpravila predhodno neizpolnjevanje.

   (h) Eurosistem sprejme obrazloženo odločitev o tem, ali bonitetna agencija izpolnjuje ustrezne zahteve glede pokritosti in, če je ustrezno, kako je bonitetna agencija odpravila predhodno neizpolnjevanje. O odločitvi uradno obvesti zadevno bonitetno agencijo. Če Eurosistem odloči, da bonitetna agencija ne izpolnjuje ustreznih zahtev glede pokritosti in/ali, če je ustrezno, ni odpravila predhodnega neizpolnjevanja, v uradnem obvestilu obrazloži svojo odločitev.

   (i) Eurosistem hkrati z odločitvijo, o kateri uradno obvesti bonitetno agencijo v skladu s točko (h), bonitetno agencijo uradno obvesti tudi o tem, ali bo uveljavil pravico, ki si jo je pridržal v skladu s členom 120(2) te smernice, da ne bo začel postopka ugotavljanja sprejemljivosti za bonitetni okvir Eurosistema, torej da bonitetni agenciji ne bo dovolil prehoda v drugo fazo postopka na podlagi vloge. Eurosistem v uradnem obvestilu obrazloži svojo odločitev. Eurosistem lahko v podporo taki odločitvi med drugim upošteva, ali se na podlagi informacij, ki jih je

predložila bonitetna agencija ali izvirajo iz drugih virov, pojavljajo pomembni pomisleki glede tega, ali bi sprejetje bonitetne agencije v bonitetni okvir Eurosistema onemogočilo učinkovito izvajanje bonitetnega okvira Eurosistema ali ne bi bilo skladno z načeli funkcije obvladovanja tveganj v bonitetnem okviru Eurosistema za okvir Eurosistema za zavarovanje.

3. Če ECB odloči, da bonitetna agencija izpolnjuje ustrezne zahteve glede pokritosti in je, če je ustrezno, odpravila predhodno neizpolnjevanje, ter ECB odloči, da začne postopek ugotavljanja sprejemljivosti za bonitetni okvir Eurosistema, lahko bonitetna agencija preide v drugo fazo postopka na podlagi vloge. V drugi fazi mora bonitetna agencija dokazati, da izpolnjuje vse druge ustrezne zahteve iz te smernice. V nadaljevanju so navedena posamezna dejanja v drugi fazi.

   (a) Bonitetna agencija mora ECB predložiti dokumentacijo in informacije, ki so določene v oddelku II.3. Bonitetna agencija lahko predloži tudi druge informacije, ki so po njenem mnenju pomembne za dokazovanje, da izpolnjuje zahteve iz te smernice.

   (b) ECB oceni popolnost dokumentacije in informacij, predloženih v skladu z oddelkom II.3. Če informacije niso popolne, ECB od bonitetne agencije zahteva, naj predloži dodatne informacije.

   (c) ECB lahko v skladu z oddelkom II.4 zahteva kakršne koli dodatne informacije, ki so potrebne za to, da lahko začne ocenjevati, ali bonitetna agencija izpolnjuje zahteve iz te smernice.

   (d) ECB po tem, ko je ocenila, da je vloga popolna, ter zahtevala in prejela morebitne dodatne informacije v zvezi s pokritostjo, če so potrebne, o tem uradno obvesti bonitetno agencijo.

   (e) Eurosistem to, ali bonitetna agencija izpolnjuje zahteve iz te smernice, oceni na podlagi dokumentacije in informacij, predloženih v skladu z oddelkom II.3 in 4 ter drugih ustreznih razpoložljivih informacij iz drugih virov, vključno s spletno stranjo bonitetne agencije. Svojo oceno opravi s ciljem zagotavljanja učinkovitega izvajanja bonitetnega okvira Eurosistema, ohranjanja zahteve Eurosistema glede visokih bonitetnih standardov za primerno finančno premoženje in zaščite funkcije obvladovanja tveganj v bonitetnem okviru Eurosistema za okvir Eurosistema za zavarovanje.

   (f) Eurosistem v okviru ocenjevanja sposobnosti bonitetne agencije, da izpolni kriterije in pravila postopka spremljanja zanesljivosti znotraj bonitetnega okvira Eurosistema, uporablja postopek spremljanja zanesljivosti znotraj bonitetnega okvira Eurosistema, opisan v členu 126 te smernice, za bonitetne ocene bonitetne agencije v obdobju najmanj treh in po možnosti petih let pred vložitvijo vloge, v skladu z oddelkom II.3 in oddelkom III. Eurosistem lahko na podlagi izkušenj in znanja, pridobljenih v sklopu bonitetnega okvira Eurosistema, oceni tudi dejanske bonitetne ocene bonitetne agencije glede na druge bonitetne sisteme.

   (g) Eurosistem lahko v okviru ocenjevanja od bonitetne agencije zahteva, naj organizira enega ali več obiskov zaposlenih pri Eurosistemu v prostorih bonitetne agencije in/ali sestankov ustreznih zaposlenih pri bonitetni agenciji z zaposlenimi pri Eurosistemu v prostorih ECB. Če se tak obisk ali sestanek zahteva, se šteje za obvezno zahtevo v postopku na podlagi vloge.

   (h) Eurosistem lahko v okviru ocenjevanja od bonitetne agencije zahteva, naj omogoči dostop do bonitetnih poročil zaradi ponazoritve, ali bonitetne ocene finančnega premoženja izpolnjujejo zahteve za razkritje iz Priloge IXb in ali so izpolnjene zahteve glede razpoložljivosti informacij iz člena 120, podrobneje določene v oddelku III.3.

   (i) Eurosistem lahko kadar koli med ocenjevanjem od bonitetne agencije zahteva dodatna pojasnila ali informacije.

   (j) Eurosistem sprejme obrazloženo odločitev o tem, ali bonitetna agencija izpolnjuje zahteve iz te smernice in ali se sprejme v bonitetni okvir Eurosistema kot zunanja bonitetna institucija. O odločitvi uradno obvesti zadevno bonitetno agencijo. Če ECB odloči, da bonitetna agencija ne izpolnjuje zahtev iz te smernice in se ne sprejme v bonitetni okvir Eurosistema kot zunanja bonitetna institucija, v uradnem obvestilu obrazloži svojo odločitev.

   (k) Če Eurosistem odloči, da se bonitetna agencija sprejme v bonitetni okvir Eurosistema kot zunanja bonitetna institucija, ECB uradno obvesti bonitetno agencijo tudi o potrebnih naslednjih korakih na operativni ravni, da se vključi v bonitetni okvir Eurosistema kot zunanja bonitetna institucija.

II. INFORMACIJE, KI JIH MORA VSEBOVATI VLOGA ZA SPREJETJE V BONITETNI OKVIR EUROSISTEMA, DA SE ŠTEJE ZA POPOLNO

1. Bonitetna agencija mora v prvi fazi postopka na podlagi vloge predložiti naslednje informacije.

   (a) Lastno oceno bonitetne agencije o pokritosti njenih bonitetnih ocen.

(b) Izjavo, ki jo overi bonitetna agencija in potrjuje, da bonitetna agencija izpolnjuje vse zahteve bonitetnega okvira Eurosistema iz te smernice, za katere lahko oceni svojo skladnost.

(c) Razčlenjene podatke na ravni posameznih bonitetnih ocen, da lahko ECB potrdi, da bonitetna agencija izpolnjuje ustrezne zahteve glede pokritosti. Podatke o bonitetnih ocenah je treba predložiti na veljavnih obrazcih ECB, ki jih zagotovi ECB in vsebujejo navodila glede navajanja podatkov. Podatki morajo zajemati vse bonitetne ocene finančnega premoženja, izdajateljev in garantov, ki so primerne za namene bonitetnega okvira Eurosistema v skladu s to smernico, ter statične informacije o zadevnem finančnem premoženju, izdajateljih in garantih, kakor je navedeno v obrazcih.

(d) Podatke o bonitetnih ocenah, ki dokazujejo zahtevano pokritost bonitetnih ocen v času vložitve vloge in za vsako od treh let pred vložitvijo vloge, torej za 36 mesecev pred datumom vloge. Iz podatkov o bonitetnih ocenah mora biti razvidna zahtevana pokritost s posnetki podatkov, opravljenimi na vsakih šest mesecev v ustreznem 36-mesečnem obdobju pred vložitvijo vloge.

(e) Če je Eurosistem vlogo bonitetne agencije za sprejetje v bonitetni okvir Eurosistema pred tem že zavrnil, podporno dokumentacijo, ki dokazuje, kako je odpravila predhodno neizpolnjevanje.

2. ECB lahko zahteva dodatne informacije, na primer za dokazovanje stabilnosti pokritosti bonitetne agencije skozi čas, prakso bonitetne agencije pri izdajanju bonitetnih ocen in kakovost njenih bonitetnih ocen v ustreznem obdobju pokritosti.

3. Bonitetna agencija mora v drugi fazi postopka na podlagi vloge predložiti naslednjo dokumentacijo in informacije:

(a) Opis organizacije bonitetne agencije, vključno s korporacijsko in lastniško strukturo, poslovno strategijo, zlasti strategijo za ohranjanje ustrezne pokritosti za namene bonitetnega okvira Eurosistema, ter postopek izdelave bonitetnih ocen, zlasti sestavo bonitetnih odborov in njihove postopke odločanja.

(b) Vse dokumente, ki so pomembni za njeno metodologijo izdelave bonitetnih ocen, lestvico ali lestvice bonitetnih ocen in opredelitve dogodka neplačila.

(c) Poročila o novi izdaji ter bonitetna in nadzorna poročila v zvezi z bonitetnimi ocenami, ki jih izbere ECB.

(d) Zgodovinske podatke o dogodkih neplačila pri bonitetni agenciji za najmanj tri leta in po možnosti pet let ter opredelitev neplačila, ki jo je uporabila bonitetna agencija, da lahko Eurosistem opravi naknadno spremljanje zanesljivosti bonitetne agencije v skladu z okvirom za spremljanje zanesljivosti. To bo tudi podlaga za vzporedbo bonitetnih ocen z usklajeno lestvico bonitetnih ocen Eurosistema. Predložiti je treba:

(i) skupne razčlenjene podatke o vseh bonitetnih ocenah, vključno s tistimi, ki niso primerne za bonitetni okvir Eurosistema, na primer zaradi geografskih ali drugih omejitev;

(ii) ustrezne tranzicijske tabele s spremembami bonitetnih ocen in statistiko neplačil.

Razčlenjene podatke o bonitetnih ocenah je treba predložiti na veljavnih obrazcih ECB, ki so na voljo na spletni strani ECB in vsebujejo navodila glede navajanja podatkov. Podatki morajo zajemati vse bonitetne ocene finančnega premoženja, izdajateljev in garantov, ki so primerne za namene bonitetnega okvira Eurosistema v skladu s to smernico, ter statične informacije o zadevnem finančnem premoženju, izdajateljih in garantih, kakor je navedeno v obrazcih.

(e) Informacije o operativnih vidikih tega, kako bi lahko Eurosistem dostopal do bonitetnih ocen bonitetne agencije in jih uporabljal, vključno s sistemom prenašanja podatkov in provizijami bonitetne agencije ter potrebnimi pogodbenimi dogovori z njo za dostop do bonitetnih ocen.

4. ECB lahko od bonitetne agencije zahteva ustrezne dodatne informacije, na primer v zvezi z njenimi bonitetnimi ocenami finančnega premoženja, izdajateljev in garantov, ki niso primerne za bonitetni okvir Eurosistema, na primer zaradi geografskih omejitev.

III. KRITERIJI SPREJEMLJIVOSTI ZA BONITETNI OKVIR EUROSISTEMA

1. Bonitetna agencija mora, da se lahko sprejme v bonitetni okvir Eurosistema, izpolnjevati veljavne zahteve iz te smernice, vključno z ustrezno pokritostjo, da se zagotovi učinkovito izvajanje bonitetnega okvira Eurosistema, operativnimi kriteriji, razpoložljivostjo informacij o bonitetnih ocenah zunanje bonitetne institucije in za namene postopkov spremljanja zanesljivosti ter sposobnostjo izpolnjevanja kriterijev in pravil postopka spremljanja zanesljivosti znotraj bonitetnega okvira Eurosistema.

2. V zvezi z zahtevo glede ustrezne pokritosti:

   (a) mora bonitetna agencija izpolnjevati zahteve glede pokritosti iz Priloge IXa k tej smernici;

   (b) Eurosistem upošteva samo bonitetne ocene, ki jih je bonitetna agencija dejansko izdala ali odobrila v skladu z Uredbo (ES) št. 1060/2009 v ustreznem času v triletnem obdobju pred datumom vloge, bonitetne ocene za nazaj pa se ne sprejmejo;

   (c) Eurosistem upošteva stabilnost ustrezne pokritosti skozi čas, vključno s pogostostjo povečanj ali zmanjšanj take pokritosti.

3. V zvezi z razpoložljivostjo informacij o bonitetnih ocenah zunanje bonitetne institucije in za namene postopkov spremljanja zanesljivosti:

   (a) mora bonitetna agencija zagotoviti visoko raven preglednosti glede dokumentov, ki so pomembni za njeno metodologijo izdelave bonitetnih ocen in dejansko dodelitev bonitetnih ocen. Bonitetna agencija mora zagotoviti, da so vse informacije, potrebne za razumevanje bonitetne ocene zunanje bonitetne institucije, na primer bonitetna ali nadzorna poročila ali druge publikacije na njeni spletni strani, lahko in hitro dostopne ter razumljive. Če konkretna bonitetna ocena finančnega premoženja ne izpolnjuje veljavnih zahtev za razkritje, je neprimerna za namene bonitetnega okvira Eurosistema, lahko pa se upošteva pri oceni Eurosistema glede preglednosti splošnih postopkov bonitetne agencije za izdelavo bonitetnih ocen;

   (b) mora bonitetna agencija zagotoviti preglednost v zvezi s svojim postopkom izdelave bonitetnih ocen in tem, kako ohranja zanesljivo prakso izdajanja bonitetnih ocen. Vsi metodološki dokumenti morajo izkazovati poglobljeno strokovno znanje, metodologije pa morajo upoštevati vse informacije, ki so pomembne za namene izdajanja bonitetnih ocen. V zvezi s tem lahko Eurosistem med drugim analizira število bonitetnih ocen, ki jih izdajo posamezni analitiki, velikost, sestavo in strokovno znanje članov bonitetnega odbora, stopnjo neodvisnosti bonitetnega odbora od bonitetnih analitikov, pogostost pregledov bonitetnih ocen in razloge za velik obseg izdanih bonitetnih ocen. Eurosistem lahko pri oceni zanesljivosti in kakovosti postopkov in prakse bonitetne agencije za izdelavo bonitetnih ocen upošteva trenutne in pretekle nadzorniške ukrepe ESMA zoper bonitetno agencijo v skladu s členom 24(1) Uredbe (ES) št. 1060/2009;

   (c) mora bonitetna agencija svoje metodologije pri bonitetnem ocenjevanju uporabljati dosledno.

4. Kar zadeva sposobnost bonitetne agencije za izpolnjevanje kriterijev in pravil postopka spremljanja zanesljivosti znotraj bonitetnega okvira Eurosistema, morata biti zanesljivost bonitetnih ocen bonitetne agencije in njeno dodeljevanje statusa neplačila ves čas dosledna, da se (a) zagotovi ustrezno vzporejanje informacij o bonitetnih ocenah, ki jih bonitetni sistem zagotavlja, z usklajeno lestvico bonitetnih ocen Eurosistema, in (b) ohranja primerljivost rezultatov bonitetnih ocen bonitetne agencije v vseh sistemih in virih bonitetnega okvira Eurosistema. Tabele dejanskih sprememb bonitetnih ocen in statistika neplačil morajo biti pri bonitetni agenciji skladne s pričakovanimi vrednostmi na podlagi njenih lastnih lestvic bonitetnih ocen, saj lahko, kakor je določeno v Prilogi IX k tej smernici, razlike med dejanskimi stopnjami neplačila in dodeljeno verjetnostjo neplačila zbudijo pomisleke glede kakovosti bonitetnih ocen in s tem ogrozijo učinkovito izvajanje bonitetnega okvira Eurosistema.

5. V zvezi z operativnimi kriteriji:

   (a) mora bonitetna agencija vsem centralnim bankam Eurosistema zagotavljati dnevne informacije o bonitetnih ocenah v skladu z zahtevami Eurosistema glede oblike in načina distribucije;

   (b) mora bonitetna agencija Eurosistemu zagotavljati takojšen dostop do ustreznih informacij o bonitetnih ocenah, ki so potrebne zaradi zahtev bonitetnega okvira Eurosistema glede primernosti in sprotnega spremljanja, vključno z izjavami za javnost, poročili o novih izdajah, nadzornimi poročili, informacijami o pokritosti bonitetnih ocen, in sicer na način, ki je učinkovit z vidika virov in stroškov;

   (c) mora biti bonitetna agencija pripravljena sklepati pogodbene dogovore z Eurosistemom, če se sprejme v bonitetni okvir Eurosistema, z zadostnim dostopom do podatkov in razumnimi provizijami za dostop.

6. Da se bonitetna agencija sprejme v bonitetni okvir Eurosistema, morajo biti izpolnjeni vsi kriteriji sprejemljivosti za bonitetni okvir Eurosistema. Ker je treba vlogo za sprejetje v bonitetni okvir Eurosistema zelo tehnično kvalitativno in kvantitativno oceniti, lahko Eurosistem po potrebi oceni še druge dejavnike, povezane z zahtevami te smernice glede bonitetnega okvira Eurosistema.

IV. KRITERIJI SPREJEMLJIVOSTI ZUNANJIH BONITETNIH INSTITUCIJ ZA BONITETNI OKVIR EUROSISTEMA IN TRAJNO IZPOLNJEVANJE

1. Bonitetne agencije morajo kriterije sprejemljivosti zunanjih bonitetnih institucij izpolnjevati v času vložitve vloge za sprejetje in ves čas po sprejetju v bonitetni okvir Eurosistema.

2. Eurosistem lahko sprejme ukrepe v skladu s členom 126 te smernice zoper bonitetno agencijo, ki:

(a) je bila sprejeta v bonitetni okvir Eurosistema na podlagi navajanja neresničnih podatkov ali na drug nezakonit način ali

(b) ne izpolnjuje več kriterijev sprejemljivosti za bonitetni okvir Eurosistema.

Eurosistem v uradnem obvestilu bonitetni agenciji o odločitvi za ukrepanje v skladu s členom 126 obrazloži svojo odločitev.“